

פתגם השבוע בענייני גאולה

בזמנים אלו, שהאומות מתגרות זו בזו, כאשר ליהודים יש את ההבטחה המיוחדת של הקב"ה "בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם", נוסף על ריבוי ההבטחות בתורה ש"לא יגום ולא יישן שומר ישראל", ו"עמו אנכי בצרה", ו"פדה אלקים את ישראל מכל צרותיו" (ורק אחר-כך "והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו") וכו' וכו' - הרי דבר ברור ש"לא יגום ולא יישן שומר ישראל" בכל מקום בעולם היכן שיהודים נמצאים, גם בחוץ לארץ, ועל אחת כמה והאמיתית: "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלוךך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" . . . וכאמור, הקב"ה מודיע ומכריז ליהודים בכל מקום שהם, ועל אחת כמה וכמה בארץ הקודש: "בני אל תתיראו".

(משיחות ש"פ וארא ה'תש"א)

"ולקחתי אתכם לי" - תכלית העילוי בעבודה, שלוקחים מהותו ועצמותו יתברך.

(ספר המאמרים 'תרע"ח ע' קמה)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וידבר אלקים . . . אני הוי' (ו, ב)

משה ידע שנמצאים בגלות, שעניינה הוא הצמצום דשם אלוקים. אך טענתו הייתה, שאף על פי כן, מדוע הגילוי דשם הוי' אינו משפיע מאומה, עד כדי התגברות הסבל והייסורים (ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך). ועל כך ענה לו הקב"ה "אני הוי'" - "נאמן לשלם שכר", שדוקא על ידי העבודה הקשה של ביטול היש בגלות, יזכו בני ישראל לגאולה.

(ספר המאמרים 'תרפ"ה ע' קלט)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ג' הפרשיות שמות וארא בא הם כנגד ג' התקופות הכלליות - לפני מתן תורה, מתן תורה, ולעתיד לבוא:

פרשת שמות שבה מדובר אודות שעבוד מצרים, "כור הברזל" שעל ידו נעשית ההכנה למתן תורה - המעמד ומצב שלפני מתן תורה;

פרשת וארא, "אמור לבני ישראל אני הוי' גו' וידעתם כי אני הוי'" - הגילוי דמתן תורה;

ופרשת בא, "בא אל פרעה", "אתפריעו ואתגליין מיניה כל נהורין" - המעמד ומצב דלעתיד לבוא.

(ספר השיחות 'ה'תשנ"ב ע' 263)

כ"ק אדמו"ר הזקן

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל-שדי (ו, ג)

הנה וארא יש בו שני פירושים: א) לשון עבר שנתגלה לאבות. ב) לשון עתיד, שהוא לשון הוה, שתמיד יש בחינה זו בכל זמן בכל אדם. כי בחינת האבות היא ירושה לבניהם אחריהם בכל דור ודור לכל הד לפום שיעורא דיליה.

(תורה אור' פרשתנו נה, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ מגוריהם (ו, ד) שאלת משה היתה בשתיים: א) על אריכות וקושי הגלות. ב) על זה ש"ומאז באתי לדבר אל פרעה הרע לעם הזה". וע"ו היתה תשובת הקב"ה: א) שזהו כדי שיקבלו ישראל את התורה. ב) שזהו כדי שיבואו לארץ ישראל.

(על פי 'תורת חיים' פרשתנו צה, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

והוצאתי . . . והצלתי . . . וגאלתי . . . ולקחתי (ו, ו-ז)

"והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים" - רמז לראש השנה, כי אז בטל סבל השעבוד.

"והצלתי" - רמז לחג הסוכות, כי "והצלתי" הוא מלשון 'צל' סוכה.

"וגאלתי" - רמז לחג הפסח, שבו נגאלו ממצרים.

"ולקחתי אתכם לי לעם" - רמז לחג השבועות, שאז נעשו ישראל עם ה' במתן תורה.

(על פי 'אור התורה' וארא ז"א ע' רלט)

כ"ק אדמו"ר מהרי"ש

וידבר . . . אל משה ואל אהרן ויצוום (ו, יג)

'ויצוום' לשון צוותא וחיבור, שחיבר אותו אל אהרן. דהנה אהרן בחי' שושבינא דמטרוניתא המעלה את נשמות ישראל, וכמו שכתוב "ובהעלות אהרן את הנרות גו'" ואז יכלו נשמות ישראל לצאת מארץ מצרים.

(ספר המאמרים 'תרכ"ז ע' צג)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

והוצאתי . . . והצלתי . . . וגאלתי . . . ולקחתי (ו, ו-ז)

"והוצאתי" - העבודה דסור מרע.

"והצלתי" - העבודה דעשה טוב.

"וגאלתי" - לימוד התורה.